

Prensa religiosa catalana: una dilatada experiència

Des de sempre hi ha hagut a casa nostra revistes d'inspiració catòlica així com òrgans, butlletins, etc fets amb mentalitat cristiana i adreçats als creients i als no creients. Si existeixen des de la segona meitat del segle XVII publicacions catalanes, tan bon punt nasqueren sortiren les revistes religioses. Esmentar-ne ni que sigui de passada una tria fora una labor ben cansada pel lector. A grosso modo gosaria dir que m'hem tingut sobre un miler. Unes amb una dilatada vida com *La Paraula Cristiana* i d'altres ben efímera, a vegades d'un sol número.

Actualment disposem d'una vintena de publicacions religioses a les quals cal sumar el setmanari que tenim a les mans. D'aquestes hi ha òrgans de caire teòric i adreçats a un públic especialitzat. És el cas d'*Eina* (Barcelona 1978), *Qüestions de Vida Cristiana* (Barcelona 1960), *Quaderns de Pastoral* (B. 1969), *Revista Catalana de Teologia* (B. 1976), *Saó* (València 1976), etc. Són unes revistes de caire erudit comparables a les seves germanes d'altres temes com *Randa*, *Recerques*, *Els Marges*, *Fonaments Administració Pública...* que analitzen profundament temes d'interès ben concret.

Altres publicacions van específicament dirigides al clergat i als estaments eclesiàstics directament afectats. Són revistes de caire mensual a diferència del bloc anterior erudit que és semestral, bimensual o trimestral. Esmentem *Correspondència de Diàleg Eclesial* (B. 1964), *Documents d'Es-*

glésia (B. 1966), *Església d'Urgell* (La Seu d'Urgell) *Església de Tarragona* (Tarragona 1869), *Plantel* (Vic 1944), etc. que tenen una difusió limitada amb el tema i manifesten el sentit de l'Església davant la normativa i vida del cada dia.

Finalment cal citar les humils i difoses amb uns tiratges extraordinaris respecte les altres revistes catalanes *Fulls Parroquials* que amb el nom de *Full Diocesà* editen els Bisbats de Vic, Tarragona i Solsona amb una periodicitat setmanal i repartides arreu de les parròquies del Principat.

Aquest panorama s'incrementa paulatinament i respon a la necessitat de l'Església de vincular-se efectivament amb el poble amb l'ús de la llengua vernacle. Ni que sigui de passada no podem oblidar l'importantíssim paper del Monestir de Montserrat amb el suport total de publicacions com *Serra d'Or*, *L'Infantil-Tretzevents* i l'edició de llibres amb les Publicacions de l'Abadia de Montserrat. També altres Monastirs o Bisbats han impulsat revistes com *Cavall Fort*, *Oriflama...* per citar només les més conegudes o la munió de comarcals que han trobat aixopluc a les parròquies emparant-se abans de la llei de premsa del 1966 amb el Concordat.

La premsa religiosa s'enriqueix amb *Catalunya Cristiana* i dona un altre pas vers la seva normalització però malgrat tot no podem oblidar el ric i immediat passat amb una floritura immensa de publicacions amb fins i tot un diari catòlic, el conegut *El Matí* (B. 1929) que es va mantenir amb bona vida econòmica i ferma difusió fins la guerra civil que fou incautat.

En aquesta primera columna "De tots colors" hem volgut fer alhora un homenatge i una nota sobre tots els precedents de la premsa religiosa donant notícia de les publicacions actuals que d'altra banda hom pot contemplar a l'exposició de premsa catalana actual que travessa el país visitant totes les comarques.

Josep M. Figueres